

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Kereszturi Mónika ügyvéd által képviselt I. r., és II. r. **felpereseknek** a dr. Hajba Csaba ügyvéd által képviselt **alperes** ellen elszámolás iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság által 2007. szeptember 17. napján 3.P.21.140/2005/52. sorszám alatt meghozott ítélete ellen az alperes részéről 54. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni az I-II. r. felperesek, mint egyetemleges jogosultak részére 15.000.- (Tizenötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A megyei bíróság a megismételt eljárásban meghozott fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét és az alperes viszontkeresetét elutasította. Kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperes részére 500.000.- Ft részperköltséget.

Ítéletének indokolása szerint a felperesek a peres felek között 2000. márciusában megállapodás jött létre a felperesek tulajdonát képező ..., szám alatti ingatlan átépítésével kapcsolatban. A felperesek az alperesnek 10.021.606.- Ft vállalkozói díjat adtak át.

Az alperes ennek fejében vállalta, hogy az ingatlan tetőszerkezetét elkészíti, az egyéb munkálatok vonatkozásában pedig arra vállalkozott, hogy a többi, az épületen munkálatot végző iparosok részére a vállalkozói díjat kifizeti, velük tárgyal, részükre kifizetéseket eszközöl, azonban nem fővállalkozói, hanem megbízási jogviszony keretében.

Az alperes a felperesek részére elvégzett munkák reális értékét 10.603.063.- Ft-ra tette.

A megyei bíróság a peradatok, a bizonyítási teher értékelése eredményeként azt állapította meg, hogy a felperesek nem tudták azon állításukat bizonyítani, mely szerint az alperessel, mint fővállalkozóval kötöttek volna megállapodást. Az alperes elismerése csak arra terjedt ki, mint ács vállalkozó a tetőszerkezet megépítésére vállalt kötelezettséget. Így jött létre a felek között a Ptk.389. § -a szerinti vállalkozói jogviszony, a vállalkozási szerződés. Az alperes által elismerten létrejött, továbbá a peres felek között egy „ellentételezés nélküli” a Ptk.474. § -a szerinti megbízási szerződés.

Az elszámolás körében a megyei bíróság bizonyítottan találta a peres felek egyező előadása alapján, hogy a felperesek az alperes részére összesen 10.021.606.- Ft-ot utaltak át. Tényként állapítható meg az is, hogy az alperes a szerződéstől elállt, az építkezésről levonult.

Erre figyelemmel a megyei bíróság az elszámolási kötelezettséggel átadott pénzösszeg tekintetében azt vizsgálta, hogy az alperesnek a felperesek részére átadott anyag és munkadíjra vonatkozó tételes elszámolása helytálló-e. Valamelyik peres felet terheli -e az elszámolás eredményeként a Ptk.319. § (3) bekezdése alapján fizetési kötelezettség.

A megyei bíróság a megismételt eljárásban beszerzett "A" igazságügyi műszaki szakértő szakvéleményét ítélezése alapjául elfogadta. A szakértő ugyan kétségeit fejezte ki a felhasznált tetőcserép költségével, vásárlásával kapcsolatosan kiállított számlára nézve, de a meghallgatott "B" érdektelen tanú, valamint az I. r. felperes személyes előadása alapján egyértelmű, hogy az I. r. felperes kifejezett kérésére került sor a kizárólag ...országban gyártott, speciális tetőcserép beszerzésére.

"A" szakértő szakvéleményében a rendelkezésre álló és az alperes által a felpereseknek átadott tételes elszámolás (számlák), valamint az általa elvégzett felmérések eredményeként az alperes által elvégzett munkák anyag és munkadíj költségét 9.975.698.- Ft-ban állapította meg.

Mivel "A" szakértő a munkák elvégzését követően évekkel később készítette el a szakvéleményét, a megyei bíróság a Pp.206. § -a szerinti mérlegeléssel azt állapította meg, hogy az alperes az általa átvett 10.021.606.- Ft-tal elszámolt.

A megyei bíróság nem találta megalapozottnak az alperes viszontkeresetét sem. Ebben az alperes arra hivatkozott, hogy őt még további 581.457.- Ft illetné meg. Ez az álláspontja azonban a már hivatkozott igazságügyi műszaki szakértői szakvélemény alapján nem helytálló. Az alperes által elvégzett,

illetve elvégzett munkák anyag és díjköltsége a felperesek által átadott összeggel nagyságrendűleg azonosak, így az alperes követelése megalapozatlan.

A perköltségről a Pp.81.§ (1) bekezdése értelmében rendelkezett.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte annak részbeni megváltoztatását akként, hogy viszontkeresetének az ítélet tábla adjon helyt és kötelezze az I. és II. r. felpereseket 581.487.-Ft tőke és ezen összegnek 1999. november 20. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatainak, valamint a felmerült perköltség megfizetésére.

Fellebbezésének indoklásául előadta, hogy a megyei bíróság a megismételt eljárásban részletes és alapos bizonyítási eljárást folytatott le.

Helyesen állapította meg - az alperes ellenkérelmével egyezően - hogy a peres felek között részben vállalkozási, részben megbízási szerződés jött létre.

A megismételt eljárásban a megyei bíróság szakértőt rendelt ki, de a szakértő alapvetően tévesen ítélte meg feladatát. A szakértő ugyanis nem az alperes által 1-44. sorszám alatt benyújtott tételes elszámolás helyességét ítélte meg, hanem az úgynevezett T normagyűjtemény alapján utólagosan egy általa vélelmezett műszaki tartalomnak megfelelő költségvetést készített. Ennek az lett a következménye, hogy az ingatlan cserépköltségét 600.000.- Ft-ban állapította meg, más kérdés, hogy ezt a tételt helyesen és az elszámoláshoz benyújtott számla alapján a bíróság figyelembe vette. A szakértő tehát nem az egyes elszámolásra beadott tételeket kontrollálta, hanem az úgynevezett T normagyűjtemény alapján utólagos költségvetést készített.

A megyei bíróság az alperes viszontkeresetének elutasításakor figyelmen kívül hagyta azt, hogy 250.000.- Ft értékben a felperesek a szakértő által megállapított 9.975.698.- Ft felett is elismerték a kandalló beszerzésének, illetve behozatalának költségét, így a megállapítható összeg önmagában is 10.250.000.- Ft-ot meghaladó lett volna.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy a 2007. szeptember 19-én megtartott tárgyaláson a felperes kifejezett nyilatkozattal elismerte az 1-44. sorszámú tétel alatt leadott elszámolás helyességét,összecszerűségét. Ez pedig azt jelenti, hogy a felperesek elismerték az elszámolás megtörténtét, és ennek megfelelően a viszontkeresetet is.

Az alperesi viszontkereset azon alapult, hogy a már többször hivatkozott 1-44. sorszámú elszámolás a kandallóra a felperesek által elismert összeggel együtt 10.603.063.- Ft -ot tartalmaz, és ehhez képest az sem vitatott, hogy a felperesek 10.021.606.- Ft-ot adtak át az alperesnek. Így a viszontkereset ennek megfelelően 581.457.- Ft.

Az I. és II. r. felperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Az ítéltábla az alperes fellebbezését a Pp.253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta el, és az alábbiak szerint megalapozatlannak találta.

Az ítéltábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a megyei bíróság a Győri Ítéltábla Pf.I.20.120/2005/4. számú hatályon kívül helyező végzésében előírt bizonyítási eljárást lefolytatta-e.

Úgy ítélte meg, hogy a megyei bíróság a megismételt eljárásban az előírt bizonyítást teljes körűen lefolytatta, és az eljárás adatait a Pp.206. § -ban foglalt elvek figyelembe vételével okszerűen értékelve megalapozott, helyes tényállást állapított meg, és az abból levont jogi következtetése is helytálló.

Felperesi fellebbezés hiányában azt az ítéltábla nem vizsgálhatta és nem is vizsgálta, hogy a peres felek közötti jogviszony minősítése tekintetében ismételten elfoglalt elsőfokú bírósági álláspont megalapozott-e.

A megismételt eljárásban a bizonyítás körében a megyei bíróságot köthette az ítéltábla hatályon kívül helyező végzése, így jogszerűen járt el, amikor másik igazságügyi műszaki szakértői szakvéleményt szerzett be. "A" igazságügyi műszaki szakértő szakvéleményét a megyei bíróság helyesen fogadta el ítélezése alapjául, mivel a szakvélemény a kiegészítő szakvéleménnyel illetve a szakértőnek a tárgyaláson történt meghallgatására is figyelemmel nem volt hiányos, ellentmondásos, annak helyességéhez kétség nem fért.

Az ítéltábla a szakvélemény vonatkozásában nem osztotta az alperes azon fellebbezési érvelését, hogy a szakértő az úgynevezett T normagyűjtemény alapján utólagosan az általa vélelmezett tartalommal készített költségvetést.

Az alap, illetve kiegészítő szakvéleményekből a szakértőnek a 37. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldalán tett nyilatkozata alapján egyértelműen megállapítható, hogy a szakértő nem automatikusan alkalmazta az úgynevezett T programot. A helyszínen végzett felmérések szolgáltatott adatot, illetve a rendelkezésére bocsátott számlák. Ezen adatokat vitte be a programba, és ennek eredményeként kapta meg az adott számot. Ekként a szakértői vélemény abban a kérdésben foglalt állást, hogy az egyes elvégzett munkák az adott

számlák és elszámolások az elvégzett munkákkal összhangban vannak-e, a kért munkadíjak reálisak-e.

Ugyanakkor a megismételt eljárásban az alperes másik szakértő kirendelését nem kérte, amely azt igazolja, hogy a felperes "A" igazságügyi műszaki szakértő alap és kiegészítő szakvéleményeit - figyelemmel a szakértőnek a tárgyaláson megtett nyilatkozataira is - lényegében elfogadta.

Nem alapos az alperes azon érvelése sem, hogy a felperesek az 52. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldalán a viszontkeresetet elismerték.

A hivatkozott jegyzőkönyvben az alperesi képviselő kérdésére az I. r. felperes személyesen úgy nyilatkozott: „Kijelentem, azt a becsatolt, a kérésemre az alperes által elkészített elszámolást, ami 44. tételt tartalmaz, megismertem, lényegében el is fogadom. Csak azt tudom mondani, nem vitatom az elszámolást, de azokat a problémákat, amiket jeleztünk fenntartom. Alapvetően ez a per arról a 3.000.000.- Ft-ról szól, illetve szól, amit mi nem találtunk elszámoltnak.”

Az ítéltábla álláspontja szerint az I. r. felperesnek a fentebb ismertetett nyilatkozatából egyértelműen megállapítható, hogy a felperesek az összegszerűsége elismerő nyilatkozatot nem tettek, csupán a munkavégzés tényét ismerték el. Így ez a perbeli felperesi nyilatkozat elismerésnek nem tekinthető.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság "A" igazságügyi műszaki szakértő alap és kiegészítő szakvéleménye, valamint a szakértőnek a tárgyalásokon megtett nyilatkozatai alapján helyesen állapította meg, hogy az alperes a felperesek részére végzett munka fejében - anyag illetve munkadíjat is figyelembe véve - 9.975.698. -Ft megtérítésére tarthatna igényt, ezen összeg azonban már kifizetésre került részére.

Az ítéltábla nem osztotta az alperesnek a kandalló beszerzésének, illetve behozatalának költségével kapcsolatos előadását sem.

A 38. sorszám alatti igazságügyi kiegészítő műszaki szakértői szakvélemény adataiból egyértelműen megállapítható, hogy az 1-44. sorszám alatt feltüntetett számlák, illetve munkálatok körében a kandalló behozatalának a költsége nincs feltüntetve, ez számla nélküli tételként szerepel és összegeként az alperes 238.649.- Ft -ot tüntetett fel. A kiegészítő szakvélemény 4. oldal 5. bekezdésében a műszaki szakértő rögzítette, hogy

„a kandallókra vonatkozóan nincsen semmiféle bizonylat, így összegben 204.810.- Ft szerepel a költségvetés alapján. Összesen: 661.137.- Ft”.

Azt a tényt a felperesek is elismerték, (44. sorszámú irat 10. pontja, és 13. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldal utolsó bekezdése) hogy az alperes 238.649.- Ft vámot fizetett ki az általuk átadott pénzösszegeből.

Ez azonban nem azt jelenti, hogy az alperest a szakértő által megállapított 9.975.698.- Ft-on túlmenően még ez az összeg megilleti, ezt a nyilatkozat tartalma, valamint az 52.sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített felperesi nyilatkozat teljes körű tartalma is alátámasztja. Ezen felül a már meghivatkozott 38. sorszámú kiegészítő szakvélemény a költségvetésben az alperes javára ezzel kapcsolatban 204.810.- Ft-ot már elszámolt.

Az is tényként állapítható meg, hogy az alperes a felperesektől mindösszesen 10.021.606.- Ft-ot vett át, és ebben az összegben a kandallókkal kapcsolatos fenti összegű vámtétel is benne szerepel, illetve ezen összeggel kiegyenlítésre került.

Mindezen indokok alapján az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítélet tábla az eredménytelenül fellebbező alperest kötelezte a Pp.78. § (1) bekezdése értelmében a felperesek felmerült másodfokú perköltségének a megfizetésére.

Győr, 2008. szeptember 4. napján

Dr. Ábrahám Éva sk..

Vass Mária sk.. Lezsák

József sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró